

שיעורי חינוך

מראש הישיבה שליט"א

עצות פרקטיות והדרכה להורים, מלמדים, מחנכים ומחנכות

שנת תשפ"ג

גליון ט"ז

שיעורי חינוך

פרשת וירא התשפ"ג - קריית ברסלב - ליבערטי יע"א

באמצע שיעור. בתי ספר מטפשים מתעקשים שלא ידברו אל הילדים מקדושה, אומרים לילדים: "צריכים להיות עדינים" וזהו... בשעה שהילדים בכלל לא יודעים מה זה נקרא, צריכים לדבר פתוח. כמובן שצריכים לדעת איך לדבר, אי אפשר לדבר הכל, אבל צריכים לדבר. לילדים צעירים משתמשים עם המלים: "השם יתברך לא מרשה לעשות את זה", השם יתברך אמר שאסור לעשות את זה", וילדים היותר גדולים אומרים כבר קצת יותר: "זה מפריע לחיים", "אם חוטאים אי אפשר להתחמם אחר כך!"

כלם מחכים לכם

עליכם עומדת הקריה, השם יתברך עוזר ומגיע עכשו דור חדש בקריה, הקריה התחילה עם מאה משפחות, ולכל משפחה הרי יש ילדים, יהיה מזה אלף משפחות ואלפים משפחות, מי שקצת יודע מספרים כבר רואה שזה כבר לא יקח הרבה זמן, יוצא שכלם מחכים לעבודה שלכם.

מלמד צריך להראות דגמא אישית

מלמד צריך לדעת בתוכו: 'אני המלמד, כל הילדים מסתכלים עלי, ואני צריך לשמש דגמא אישית לילדים שיראו איך צריכים להתנהג'.

מלמד צריך לבוא לתלמוד תורה עם כובע, ולהתפלל עם כובע. אני לא יכול לקחת מלמדים שהם לא אברכים חסידיים, כי איך אוכל להגיד לבחורים ביישיבה שיתפללו עם כובע, אם המלמד שלו בתלמוד תורה התפלל בלי כובע?!

כל אחד יכול לבוא לקהלה, מכניסים את כלם, אבל לעבודת 'מחנך' אפשר רק למנות אחד שלובש בגדים חסידיים ויכול להיות דגמא אישית לילדים.

לא צריכים להיות 'רבנית'...

זה גם נוגע לצוות בבית החינוך לבנות; אני אומר למנהלת, כל אחת יכולה לבוא לכנס של הנשים, כל אחת יכולה לבוא ולקחת חזקה, אבל ממנים מישהי למחנכת לתלמידות, היא צריכה לבוא בלבוש יפה. כי

מאוד, מבחוץ היא נראית צנועה וחרדית, אבל מבפנים היא לגמרי מקלקלת, והייתי עושה את העברות הכי גרועות רחמנא לצלן. עד שפעם אחת באמצע שהסתכלתי בכללך ראיתי שיעור של ראש הישיבה, ושם שמעתי משג חדש של 'קדשת הברית': "אבא שלי לא אמר לי אף פעם שיש כזה דבר 'קדשת הברית', אף אחד עוד לא אמר לי מה נקרא קדשה!"

הוא בוכה אלי שהוא עדין עומד לפני הבר מצוה שלו והוא כבר אחרי כל העברות, הוא כבר עשה הכל רחמנא לצלן, אי אפשר אפילו להעניש אותו כי הוא הנה קטן, ורק עכשו נודע לו דבר חדש של 'קדשת הברית' שזה העקר בחיים, וכזה צריכים להשמר. שהשם ישמר את בני ישראל!

זה יכול לקרות!?

בחור אחר שאני מכיר אותו כבר כמה שנים, ואנשים אומרים לי עליו: "הוא בחור טוב, שראש הישיבה יקח אותו לחתנו", ברוב השם אני יודע בדיוק מיהו בחור טוב ואת מי אני צריך לקחת לחתני... עכשו הוא נפתח בפני באומן, והוא אומר לי: "כשהייתי בן שלוש עשרה כבר למדתי את כל הכתה שלי לעשות עברות רחמנא לצלן", ואני חושב לעצמי: 'בובנו של עולם הוא הרי למד בתלמוד תורה חרדי, בתלמוד תורה מהכי חשובים בירושלים, ובכל זאת דבר כזה יכול לקרות?! פנראה שלא מדברים שם עם הילדים מקדשה'.

תדברו אל הילדים פתוח!

אתמול מסרתי ביישיבה דרשה חריפה מאוד על ענייני קדשה, אני לא יודע אם יכניסו את זה בקו, כי אנשים מחפשים תמיד לחתך קטעים מהשעורים כדי לעשות מזה צחוק, אבל אליכם המלמדים והמורות אני אומר: "אל תפחדו; דברו אל הילדים, תכינו את הילדים שידעו טוב איך להתנהג בקדשה ובטהרה".

לא צריכים לדבר על זה כל יום, אבל צריכים לדבר, שוורים את זה בצורה יפה

בעזרת השם יתברך אנו ממשיכים עם השעור שמסר ראש הישיבה שליט"א למחנכים ביום רביעי פרשת וירא התשפ"ג בקריית ברסלב - ליבערטי יע"א.

מלמדות או לחפר תעלות ?

ראש הישיבה פנה למלמד ואמר לו: תזכר בשנה הראשונה שלך כמלמד, בכל שבוע נגשית אלי ואמרת לי: "זה לא בשבילי!" "אני לא יכול להיות מלמד", למעשה בקשת הרבה מהשם יתברך שתהנה לשבת בכתה, ללמד עם הילדים, וברוב השם יש לך 'ספור תפלה' היום כבר לא היית מחליף את זה בשום עבודה אחרת, אתה יושב עם הילדים בכזו הנאה, הילדים חווים ממש גם ערך בכתה שלך.

יכול להיות שמבחינת 'כמות השעות' קשה להיות מלמד, ואם בדיוק טרודים בעוד דברים, כמו לקנות דירה וכדומה, אין מספיק זמן להתעסק עם דברים אחרים, אבל ברגע שקולטים את הגישה איך לכבש את הלב של הילדים כבר לא רוצים להתחלף עם שום דבר אחר, מי מכס היה מחפש היום לעבד בבניה או בחפירת תעלות וכדומה?!

להחזיר 'יראת שמים'!

תחזירו בילדים 'יראת שמים'! אני מקבל מכתבים מילדים; לאחרונה קבלתי מכתב מילד מארץ ישראל, כשקראתי את המכתב בכיתי, זה לא מכתב ממוצא, אני מכיר את הילד הזה. הוא כותב לי: "אני ילד בן שתים עשרה ועשיתי כבר את הדברים הכי חמורים, שאף אחד לא יודע אפילו בגיל שבעים!"

הוא כותב לי: "אני אספר לראש הישיבה איך זה קרה, כשהייתי בן אחד עשרה לקחתי טלפון ישן של אמא שלי, היא חשבה שאין לזה קליטה, אבל אני השגתי לזה קליטה, בכל לילה לקחתי את הטלפון וצפיתי שם בדברים הכי גרועים והמלכלכים רחמנא לצלן, ואף אחד לא ידע מזה, הייתי בקשר עם בת דודה שלי שהיא מקלקלת

ילד שלוקח חפצים הביתה?

מלמד אחד שאל אותי: מה אני צריך לעשות עם ילד שלוקח כל יום הביתה חפצים מהתלמוד תורה?

במקרה זה לא הילד שלי, כי אני הרי לא גר בקרייה, אבל אחד מילדי גם בא הביתה כל יום עם חפצים יקרים, ואשתי צריכה להתקשר לאמא של אותו חבר לברר מה הספור, האם זה אמת שבנה נתן לו את המתנה הזו, לפעמים התשובה היא שהילד שלה אומר: "כן, נתתי לו את זה כי הוא נדנד לי", ולפעמים זה האפי של הילד שכל הילדים מביאים לו מתנות; צריכים להזהר שזה לא יעבר את הגבול, אסור לאבד עשתונות מהילדים הקטנים.

צריכים ללמד את הילדים לא לדרוך על ילדים אחרים, דברים זולים, כמו עט, לורד, או גימיות וכדומה אפשר לקחת מחבר, אבל דברים יקרים מוכרחים להחזיר.

ילד שגונב?

מלמד אחר שאל אותי: מה עושים עם ילד שגונב?

זה יהיה 'תשובת המשקל' למלמד; המלמד הזה הרי גם גנב כשהוא היה ילד, (לא כל המלמדים, אבל יש מלמדים שבתור ילדים גנבו מהמגרה של אמא), אז הם יעשו תשובה על ידי כך שהם ילמדו את התלמידים שלהם לא לגנוב.

השם יתברך יעזר שתהיה לכם הצלחה. תפנסו לפתות בכוחות מחדשים. ■

'ילד השעשועים שלי'

ראש הישיבה אמר: מי שיש לו איזה מלה להגיד על התלמוד תורה או על בית החנוכה שיכתב לי מיד, ושלא יחכו עם זה אפלו עד למחרת... אני רוצה לשמע כל מלת בקרת על המוסד. אני רוצה לשמע מה הולך בתלמוד תורה, אני רוצה לשמע מה הולך בהסעה, וכך הלאה על כל פרט ופרט.

לכל אדם יש לו איזה משחק שלו שעם זה הוא משחק, כמו כן יש לכל אדם דבר מסים שאהוב עליו ביותר, דבר שמתבטאים עליו: "זה ה'בייבי' שלי", אצלי זה התלמוד תורה והבית חנוכה - זה הענן שלי, זה הילד שעשועים שלי.

אני רוצה להקים להקדוש ברוך הוא דור יפה, ילדים עם אמונה, ילדים עם יראת שמים.

עמדת מחשבים כשרה

ברוך השם שאתמול נפתחה בקרייה עמדת המחשבים, העמדה היא כשרה, כל המחשבים מסוגים היטב; אז אני רוצה שאם יש למישהו להגיד על זה מלה ואפלו מלת בקרת שיכתב לי את זה. אני לא אוהב שמדברים בקרת ביניכם, אני רוצה שיגידו לי כל מלת בקרת שיש.

(יש אברכים שלא רוצים לכתב לי כי הם מפחדים שזה יבוא בשמם, אני גם מקבל לפעמים מיילים מאנשים שכותבים בהתחלת המכתב עם אותיות גדולות ומדגשות: "שראש הישיבה לא ידבר מהספור הזה"... על זה לא צריך לדאג, אני נזהר על מה אני מדבר ואיך אני מדבר).

יש בנות שחושבות שצריכים להיות 'רבנית' כדי להיות יראת שמים. אבל אם המחנכת לבושה יפה, והיא אומרת תהלים, היא מדברת מהשם יתברך, היא אומרת: "תודה השם", אז התלמידות יראו דגמה אישית שלא צריכים להיות 'רבנית' בשביל לחיות עם השם יתברך, כי המחנכת שלי לבושה יפה ומדברת מהשם יתברך, ואז כשהמחנכת תגיד: "לא מרימים את השמלה", "לא משחקים משחק כזה", יקשיבו לה.

להתלבש יפה

מחנכת לא יכולה לבוא לבית החנוכה לבושה עם סמרטוטים, אי אפשר לבוא עם בגדים ישנים. ואם אין לה כסף, המוסד יכול לממן למורות בגדים יפים... כי בנות צעירות יש להן את החשק להראות יפה, ואם המחנכת לבושה יפה הבנות מקבלות אליה אהבה, ומקשיבות למה שהיא אומרת.

ובפרט אצל הבנות הקטנות שאם הן אוהבות מישהי הן מתחילות לחקות אותה, ואפלו לא קולטות שהן מחקות עכשו מישהו. אפשר לראות את זה אצל כל הילדות הצעירות; לפעמים הן באות הביתה מבית החנוכה ופתאום הן מתחילות להגיד מלים באנגלית שהן אפלו לא יודעות בדיוק את פרושן, אלא שמקדם הבת פגשה חברה שהשתמשה במלים האלו והיא מחכה אותה ומברברת כמוה. ולכן אם המחנכת לבושה יפה, ומחכיכת לכל ילדה, הילדות ירצו לחקות אותה ולצית לכל מה שהיא אומרת.

• לחנך - אבל לא לשבר

אז זה כן! כשאמא אומרת: "לא" - אז זה לא! כשהורים אומרים: "הולכים" - אז הולכים! אין כזה דבר 'אתה רוצה?', 'אתה לא רוצה?' ולא מתאים כאן מלים כמו 'נשמח', 'חמודי'. אם ילד נופל ומקבל מכה אז אומרים לו: "נשמח טובה", "חמודי", אבל כשילד לא רוצה לצית לא שיה פה מלים כאלו, אלא צריכים לצית.

אני רואה שיש תלמידים שאינם מבינים טוב את השעורים; כשאנו אומרים בשעורים שאסור להרביץ וצריכים ללכת בדרך נעם, הפונה כשהילדים כבר גדולים יותר, פי אז זה כבר ספור אחר לגמרי, פי אצל ילדים שפבר בוגרים יותר, צריכים להזהר שהם לא ירצו לברח מהבית. אבל ילדים קטנים צריכים לחנך, ילד קטן מוכרח לצית לאבא ולאמא.

אוי ואבוי לאבא ולאמא שאומרים: "נו, הילד שלי עדין קטן, בא נתן לו את מה שהוא רוצה, את מה שהוא מבקש ועל מה שהוא בוכה", <<<

חזוק לבית היהודי

מאת ראש הישיבה שלי"א

לפעל בטובות

בשבוע שעבר עלה אלי אברך ובקש עצה, יש לו בעיה; הן שלו כבר אחרי הפר מצנה והוא עדין לא קם יבש, והוא לא יודע האם זה נובע מעצלות או שיש לו בעיה, והוא מספר לי שהיות ובנו רוצה חליפה חדשה וכובע חדש הוא אמר לו: "פל זמן שאתה לא קם יבש אתה לא מקבל חליפה חדשה וכובע חדש; אתה לא מקבל ממני שום דבר עד שאתה לא קם יבש!" ועכשו הוא שואל האם זו הדרך הנכונה.

אמרתי לו: "רבנו של עולם; זו הדרך! לא זו הדרך!"

רבנו אמר לנו: "פל דבר שאפשר לפעל בדרך הרעה, היו פועלים יותר בקלות בדרך הטובה" קדם כל יכול להיות שזו בעיה רפואית המצריכה רופא, אז הוא בכלל לא אשם, ונגיח אפלו שהבחור באמת פשוט עצלן - שאלתי

אותו: "האם כבר הועלת משהו עם הענש הזה? הרי כבר עברו כמה חדשים והוא עדין לא יבש! אז מה אתה מרויח מהאיומים?" והוא אמר לי: "נכון, בינתיים עדין לא הועלתי שום דבר! אבל מה אני פן יכול לעשות?"

אמרתי לו: "או שתלך לרופא, או שתדבר אתו עוד פעם דבורים יפים".

את הילדים הקטנים מוכרחים לחנך

לא מדבר פה בילדים קטנים, בני שלוש ארבע, את הילדים הקטנים מוכרחים לחנך; כל הילדים נולדים עם טבעים רעים מאוד, כך אמר שלמה המלך (משלי כב, טו): "אולת קשורה בלב יצר", השטיויות באות עם הילד מהלדה, "שקט מוסר ירחיקנה ממנו", על ידי שמחנכים אותו מוציאים ממנו את השטיויות.

את הילד הקטן צריכים לחנך שהוא חיב לשמע בקול ההורים, כשאבא אומר: "פן" -

• תחשב על כל הילדים

ישר בכתה

הרבה פעמים כשהמלמד שואל שאלה בכתה וכלם מצביעים כדי לענות, הוא לא קולט ששמונים אחוז מהשנה הוא בוחר באותם שלשה ארבעה ילדים שיענו, שהם המצטיינים או לבושים מאוד יפה... בשעה שלילדים האחרים הוא אף פעם לא נותן הודמנות לענות, אלא אם כן הוא בדיוק אחרי דרשה שצריכים לרחם על כל הילדים.

למה שלא יהיה ישר בכתה? למה שלא יעשו סבב אחד בכל הכתה? אפשר לעשות את זה באפן שהילדים לא יקלטו את זה, המלמד צריך לשים לב ולחשב לאיזה ילדים כבר נתנה ההודמנות לענות ולאיזה ילדים עדין לא.

להציב שאלות קלות

גם צריכים לדעת איזה שאלות לשאל; צריכים להציב שאלות קלות שכלם יכולים לענות עליהן, הלכות יבשות, שכל הילדים יודעים במילא, וכך כל אחד יקח בשאלות.

פתק תזכרת

כשהייתי מלמד היתה לי כתה קטנה של שמונה עשרה ילדים, והיה לי קל לשים לב להתייחס לכל הילדים שנה בשנה, אבל כשנהייתי מנהל, היו לי כבר מאה בחורים בישיבה, בין מאה בחורים יכול לקרות ששוכחים לגמרי מבחורים מסוימים, שתעבר כל השנה בלי שיתנו להם אף פעם חיוך או ברכת שלום, ולכן עשיתי לעצמי בבית רשימה של הבחורים ובכל יום סמנתי, איזה בחורים שדרשתי בשלומם, עם מי היה לי עסק היום, עם מי היתה לי היום שיחה, ומי בא היום לשאל אותי משהו וכו', ובסוף השבוע ראיתי שעבר שבוע ועם אלו הבחורים לא היה לי שום קשר, אז עשיתי לעצמי פתק תזכרת, שלמחרת אני צריך לגשת לאלו הכמה בחורים ולשאל אותם משהו וכו'.

לא מכרח להיות שאלו הם בחורים חלשים, לפעמים אלו דווקא הבחורים הטובים, שפשוט לא מזדמן לדבר אתם, כי הם באים והולכים בדיוקנות לפי השעון, שוכחים אפילו לחשב מהם.

מה הוא מסמן?

לאחר תקופה מניתי את החבר שלי שיעזר לי, הוא ישב כל היום בישיבה, והוא היה מציין ברשימה סימנים מסוימים על יד השמות של הבחורים, כל הבחורים ראו איך שהוא מסמן, אבל אף אחד לא קלט מזה הוא מסמן, כי הם הבחינו שהסמן לא קשור לבחורים טובים ורעים, שעומדים בזמנים או שלא, מי חסר ומי נמצא. אז מה הוא מסמן שם?! הייתי אומר לבחורים: "כשתתחטנו אני אגלה לכם מה פרוש הסימנים..."

ואף אחד לא יכל לחלם שמניתי אותו כדי שיעשה חשבון עם מי הוא כבר שוחח, כבר דרש בשלומו, למי הוא כבר נתן מלה טובה; וכך הוא סמן לעצמו, קו ישר פרושו ברכת דרישת שלום, נקדה פרושה שיחה וכו', ובכל סוף שבוע עברתי על זה ובדקתי כדי לודא שלכל בחור היה אתו עסק לפחות פעם אחת וקבל מלה טובה.

השם יעזר שנופה לכל הדברים הטובים. ■

שיחה נפלאה למלמדים שמסר ראש הישיבה שליט"א אחרי השעור בדף הגמרא.

אפי של מנהיגות

מלמדים יקרים, תתחזקו ותכניסו בילדים 'יראת שמים' ו'אמונה'.

תשמרו שאף אחד מהילדים לא יפגע בילד אחר. מלמד חייב לדעת שזה לא מספיק שאני מוסר את השעור, ואחר כך אני לובש בחורה את החליפה והולך הביתה... אחת המשימות של המלמד היא, אני צריך לדעת מה מתרחש בכתה שלי, אני צריך לדעת האם יש ילד שהוא המנהיג של הכתה, שכלם פוחדים ממנו, כלם נותנים לו את החטיפים שלהם, ואם הוא אומר שצריכים לקנות נעלים חדשות, כלם קונים נעלים חדשות, ואם הוא קונה לעצמו נעלים אפנתיות ומשנות, כלם מחקים אותו. הרבה פעמים לא קולט המלמד שיש ילד כזה בכתה, וצריכים לעקב על זה.

בדרך כלל הילד לא עושה את זה מתוך רע, זה פשוט האפי שלו, האפי שלו שהוא מנהיג, ולכן צריך המלמד להזהר שלא יגיע מצב שילדים אחרים יפגעו ממנו.

רחמנות על הכבשים החלשים

חכמינו הקדושים מספרים (מדרש שמות רבה ב', ג-ג): דוד המלך כשהיה בחור צעיר הוא היה רועה צאן; והוא ראה דבר מפחיד מאוד, שיש כבשים שדוחפות כבשים אחרות; הכבשים הבוגרים רצות החוצה מהדיר ודוחפות הצדה את הצעירות והחלשות; הן אוכלות את החלק העליון של התבואה שהוא רך, ומשאירות את החלק התחתון של התבואה שהוא קשה, ואחר כך כשהכבשים הצעירות והחלשות רוצות לאכל הן לא יכולות כי נשארה רק התבואה הקשה ואין להן שנים.

לבו של דוד המלך נכמר על הכבשים החלשות, והוא עשה פטנט, הוא הניח קורת עץ בפתח של הדיר והשאיר פתח קטן שרק הכבשים הקטנות יוכלו להשתחל החוצה, וכך יצאו קדם הכבשים הקטנות שאין להן עדין שנים גדולות, והן אכלו את התבואה הרפה. אחר כך הוא הניח קורה אחרת עם פתח יותר רחב, לכבשים הבינוניות שיש להן כבר שנים יותר גדולות, שהן יאכלו את החלק האמצעי של התבואה, ואחר כך הוא פתח את כל הדלת, שהכבשים הבוגרות שיש להן שנים חדות ינשכו וילעסו את התבואה הקשה ויעקרו את השרשים. אמר השם יתברך לדוד: "דוד, אני רואה שאתה מרחם על הכבשים, אתה ראוי להיות מנהיג ישראל".

רחמנות על הילדים החלשים

אם אתה מרחם על הילדים החלשים שלא מבינים את הלמוד, אתה ראוי להיות מנהיג ישראל! מנהיג ישראל הוא לא אחד שמכבד את המצטיינים ונהנה אתם מהחיים, זה לא חכמה; קח את הילדים המתקשים ותכניס בהם 'תורה', תכניס בהם 'יראת שמים', תכניס בהם בשחון עצמי.

ילדי מאכילים אותי מרורים

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,
כבר כתבתי כמה פעמים לראש הישיבה שליט"א שהילדים שלי מאכילים אותי מרורים, ולמרות שעכשו הם רוצים קשר אתי אבל לי נמאס מהם. יכול להיות שאני בורח לפני שלחן עורך אבל אני מרגיש שאין לי יותר כח אליהם, אני עושה הרבה התבודדות על זה, אבל אני מרגיש שזה לא עוזר.

אתן לכם דגמא מה שהיה לי השבוע. יום אחד הייתי ממש מלא בצער והלכתי להשיח את לבי אל השם יתברך, הרגשתי שהבעתי את כל צערי, אבל כשחזרתי מצאתי את בני שוכב עדין במטה, זה כל כך הרגיו אותי, עד שכל השעה התבודדות היתה באין לא נודע כי באו אל קרבנה. בבקשה תעזרו לי.

יישר כח. תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ויקרא, כ"ד אדר, שנת תשע"ח לפרט

רצון

לכבוד ... גרו יאיר קבלתי את מכתבך.

אני מתחיל לחשב שמהו קורה אתך.... במחילה על מה שאני הולך להגיד אבל אני מתחיל להבין את הילדים שלך; אם אתה אדם שמתרגז כשאתה רואה שהבן שלך ישן וכו' אתה צריך קדם לעבוד הרבה על עצמך לפני שאתה מתעסק עם הילדים שלך.

אחרי שקראתי את מכתבך אני מבין מה שרבנו אומר (ספר המידות, או ת התבודדות, סימן ב): "על ידי התבודדות ומפנה לבו לבטלה, בא לכעס"; תסביר לי מה מפריע לך שהבן שלך ישן קצת? אתה כותב שזה מאד הרגיו אותך; תשמח שהבן שלך מגיע הביתה, הוא מרגיש טוב בבית והוא לא בורח וכו'.

כבר כתבתי לי הרבה מאד מכתבים שאתה צריך חזק לגבי הילדים שלך, ששני ילדים ברחו מהבית ועכשו השלישי אומר שהוא הולך לעזוב וכו'; עכשו אני רואה שאתה לא צודק. קדם כל מה זאת אומרת "נמאס לי מהם"? אתה כותב שהם רוצים קשר אתך אבל "נמאס לי מהם"; אם נמאס לך מהם למה שהם ירצו להיות בבית? תראה מה רבנו אומר (ספר המידות, אות בנים, סימן קז): "הבנים שוטים, כשאביהם כעסן".

כשאתה הולך להתבודדות תבקש קדם מהשם יתברך על עצמך שאתה תחיה עם ישוב הדעת, שלא תתעצבן ותחיה עם אמונה בהשם יתברך; אם כל ההתבודדות שלך תהיה רק על עצמך אתה לא תתרגז אחרי שתלך להתבודדות, להפך, אתה תהיה מבטל להשם יתברך, שום דבר לא יפריע לך ושום דבר לא יוכל להכעיס אותך.

בנדאי תבקש שהילדים שלך יהיו יהודים פשרים ושהם יביאו לך נחת וכו', אבל העקר תבקש שאתה תחיה עם אמונה, שתדע שאין שום דבר בעולם מבלעדי הקדוש ברוך הוא.

רבנו אומר (ספר המידות, אות כעס, סימן לה): "כעס בא על ידי התבודדות שאינו כראוי"; אם תבקש על אמונה אתה לא תכעס כשמשהו הולך נגד השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...
(עצתו אמונה חלק ד', מכתב ערה)

ילד כזה יגדל בלתי מחנך, ואחר כך פבר לא יועיל פלום רחמנא לצלן.

אבל הילד שהוא פבר בן ארבע עשרה ומרטיב בלילה, אסור להציק לו! האבא אומר לי שאם הוא מרטיב, לא מחליפים לו את המצעים כל השבוע! ואני מסתפל עליו בפליאה: "מה קורה אתך?! או שתקח את הבן שלך לרופא, או שתדבר אליו יפה, זוהי הדרך?! אתה אומר לבן שלך שישן במטה הרטבה שלו למשך שבוע שלם, כל זמן שהוא לא למד?! הרי הילד כבר בוגר, יום אחד הוא יברח לך מהבית השם ישמרנו!"

לא להכאיב לילד

אני מבקש ממכם הורים יקרים! אל תעשו כך עם הילדים שלכם, אסור להכאיב לילד! אסור להכאיב לילד! אם מכאיבים לילד עתידין לתת על כך את הדין!

זה לא שצריכים להשאיר את הילדים הפקר, לא; צריכים להעניש את הילדים, צריכים לחנך את הילדים, אבל לא להכאיב, לא לכנות אותם עם פנוני גנאי, ולא להגיד לילד: "ממך כבר לא יצא פלום", "אתה לא תתחתן", "אף פעם אתה לא יכול" תמיד אתה לא מצליח".

אם הוא מכריז משהו שטותי...

או כשפאמצע שיחה בנושא כל שהוא הילד מכריז דבר שטותי, אסור להגיב לילד: "אתה כל כך מטפוש, אל תתעורב בכלל", צריכים להיות זהירים מאוד לא לזלזל בילד כשהוא מגיב בדבר שטות, להפך, כשהוא מכריז איזו שטות פאמצע שיחה צריכים להגיב לו: "נכון, אתה חושב טוב, אבל זה לא היה ככה, זה לא בגלל זה", חס ושלום לצחוק מהילד: "אה, אתה מדבר שטויות!"

אני מתחנן אליכם הורים יקרים! תחנכו - אבל אל תכאיבו, לדגמא מה ששמעתי שבוע שעבר מאבא שהבן שלו מרטיב בלילות והוא לא נותן לו להחליף את המצעים כל השבוע, הוא הרי "ר-ו-ז-ח-!!!" זה בכלל מועיל?! זה לא מועיל, סך הכל תשאיר עם ילד שלא יהיה יבש, ולא יהיה לו פטחון עצמי, והוא לא יצריך את עצמו, והוא ישאר מבויש לכל החיים.

תבקש מהשם

אם קורה שילד לא קם יבש והילדים הצעירים ממנו פבר יבשים, צריכים להזהר מאוד להתנהג אליו בדרך של כבוד, אמרתי לאותו אבא: "לפני שאתה הולך לישן תעיר אותו! תעזר לו!" וכמוכן שצריכים לבקש על זה מהשם יתברך, גם לי היה אחד מהילדים שהיה לו את הבעיה הזאת, ואמרתי לו שנה אחת באומן: "גש לציין ותבקש מהשם", הרבה פעמים מאוד קשה ללכת לציין רבנו ז"ל עם ילדים כי יש שם דחק גדול, אמרתי לו: "תדחף מתחת לרגלים ולך לציין; יש לך בעיה, ואתה רוצה לצאת מהבעיה, תבנה אל רבנו, תבקש מהשם יתברך", וברוך השם הוא חזר הביתה פריא ושלם!

רק תפלה, תפלה, תפלה זו העצה שלנו; תפלה זה הנשק שלנו!

(מתוך שעור חזק, מיום רביעי פרשת תרומה התשע"ט)

לקבלת הגליון מדי שבוע יש לשלוח אימייל ל: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיוזק (נשים)

שיעורים; חיפוי תפילה; מתכונים; ועוד

079-704-0069

ארצות הברית 212-444-9169 / 845-351-9060 / אנגליה 03303502363

קנדה 438-320-9090

...

קול ברסלב

שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה ועוד

079-704-0066

ארצות הברית 212-444-9191 / 845-351-0910 / אנגליה 03303502363

קנדה 4383008080 / בלגיה 3235003461 / ארגנטינה 11552354370

מייל חיזוק יומי chizikyomi@gmail.com